

מה שנותן זיכרון העין (-) לא תתן שום הרצאה ושום ספר מדעי הכי מעניין והכי מבסס.

אבל חוץ מהצמחים שאנו זורעים אותם ומטפלים בהם יש עוד על המקום צמחיה עשירה, ישנם צמחים שאין אנו זורעים אותם, אין אנו משגיחים עליהם, אנו דורכים עליהם ברגלינו ובכל זאת הם גדלים ומתפתחים ויש להם ערך גדול. הצמחיה - זה עושר טבעי של המקום. ישנם פרחים שפה לא שמים להם לב כלל וכלל, ובמקומות אחרים הם נחשבים ליקר המציאות. כל פרח ופרח יש לו ג'ב (?) סגולות מיוחדות שלו שיכולים לנצל אותם ומפני זה הסתכלות לצמחיה של המקום ג'ב עלולה להביא תועלת גדולה אם לא בימים הקרובים אז בשנים הקרובות. –

כל זה מביא לידי רעיון של יצירת אותו המוסד שיאסף את כל הצמחים של המקום, שיתן אפשרות לראות את כל הצמחים ולהסתגל לתכונותיהם ואופיים, שיאסוף את כל הפרזיטים מעולם החי והצומח שיכולים להביא נזק בענף זה או אחר של המשק. שיאסף את כל החומר האופי (?) שיכל לעניין את העובד וכל חבר וחבר צריכה להיות לו אפשרות בשבת או בזמן הפנאי להסתכל במה שמעניין אותו ביותר. על ידי הסתכלות לתקופת הפריחה של כל צמח וצמח אפשר להודיע מתי הוא מפזר את הזריעה, אפשר את הזריעה לאסוף ולשמר ולשנה הבאה אפשר על חלקה לזרוע כל מין ומין לחוד וזה יהיה מאין אסוף צמחי המקום, יש הרבה מאוד פרחים נהדרים (כרכם, דם המכבי ועוד) שהם יכולים לשמש לקישוט המקום בחצר ועל יד הבתים.

חוץ לזה אם אנו מדברים ע"ד ישוב תמידי, אנו צריכים להשתדל עד כמה שאפשר ליפות את המקום, להנעים את החיים להבא. ואחד מהדברים הכי מועילים לאוויר ולבריאות – נטיעת חרשה על יד הבתים, חרשה זאת נעשית לא בבת אחת אלא קמעה, קמעה, במשך שנים. וחרשה כזאת צריכה להיות נטועה בידינו. לידידי – יותר חביבה תהיה לנו חרשה של עשרות עצים נטועים ומעבדים בידי חבר קבוצתנו מהחרשה של מאות עצים הכי יפים שיטע המשרד בשבילנו אבל בידי פועלי קבוצה.

בקיצור כל מה שיש לו ערך חינוכי במובן חקלאי וגם לא.....